

Rbd. 2 Mk. og Sundtolden til 1,300 Rbd. Nu maa jeg virkelig bede det ærede Thing overveie, om det er muligt at handle med saadanne Gjenstande til saadanne Toldsatser, eller om der er den sferneste Rimelighed for, at vi, naar de skulle bruges i større Masse, kunne undgaae at komme til Accord, det være sig enten i Stikkelse af fuldkommen toldfri Indførsel eller mod en lille Afgift paa saadanne Sager. Det kan jo meget godt gaae an, som det hidtil har været Tilfældet, at, naar for Exempel en Landmand forskriver en Ploug eller en Garve, saa betaler han herfor en Told af 10 à 12 Rbd., det har ikke meget at sige for ham enkeltviis; men, dersom Forbruget blev overmaade stort, og disse Gjenstande skulde forskrives alle paa eengang og igjennem een Haand, vilde man jo forhøjes over den umaadelige Told, som her skulde erlægges. Jeg kan ikke, dersom Thinget vil give mig den Frihed, undlade at anstille en Betragtning, som ligger meget nær. Sæt at Kjøbenhavns Commune med Hensyn til disse Jernrør, som er en temmelig simpel Artikel, kunde komme til at gjøre en Tuffhandel med England og give det gamle Klude istedet derfor, saa vil jeg have den Ære at underrette Thinget om, at Udførselstolden paa disse gamle Klude, som skulle betale det ene Parit Jernrør, alene vil beløbe sig til 195,000 Rbd. Det er jo et Tal,

som man maa svimle ved, og som virkelig synes at hentyde paa, at man ligesom har lagt an paa ved Toldsatser eengang for alle at udelukke alle den Slags Varer. Jeg er fuldkommen enig med den høitærede Finantsminister i det høist Ubehagelige i denne evige Slags Andragender om specielle Gjenstande; thi det vil naturligviis ikke være længe, inden vi i større Maal føle Trang til at forandre Tolden for andre Gjenstande, som ere ligesaa usornuftigt beskattede, og jeg kan ogsaa meget let forstaae, hvor høist ubehageligt det fra den høitærede Finantsministers Standpunkt maa være muligviis at see en saa stor Sum forsvinde for sine Dine, som han kunde have Haab om at faae i sin Kasse. Men Grunden til disse Andragenders Nødvendighed ligger i Toldsatsernes Urimelighed. Jeg troer derfor virkelig, at vi maae komme til, hvad jeg tidligere har taget mig den Frihed at gjøre opmærksom paa, en snarlig Revision af vor hele Toldlovgivning; men, da det ikke er rimeligt, at Communerne kunne vente paa en saadan, skal jeg naturligviis understøtte denne Sags Ordning, det være paa en saadan Maade som den foreslaaede, eller paa den, som i Grunden forekommer mig rimeligere, nemlig at vi enes om at sætte en lav Procenttold for alle de Gjenstande, der behøves til lignende Anlæg (Hør!).